
Co shora přijde, od d'ábla jest

Co shora přijde, od d'ábla jest

LIDOVÉ NOVINY

2.11.2010, rubrika: Akademie, strana: 27, autor: Radka Kvačková

ŠKOLA Radky Kvačkové

Představitelé Univerzity Karlovy (UK) se zřejmě drží přesvědčení, že cokoli přijde z ministerstva školství, od d'ábla jest a nutno to veřejně odmítnout. Učinili tak i s myšlenkou zápisného, a to přesto, že vzešla původně právě z UK. Umožnit vysokým školám vybírání zápisného do šesti tisíc není přitom tak špatný nápad a právě školám, jako je UK, která přijímá ročně kolem osmi tisíc uchazečů a zároveň nemá na slušné zaplacení svých učitelů, by bezpochyby ekonomicky pomohl. Nebo jí padesát milionů ročně k jejím sedmi miliardám připadá málo? Možná je za tím obava, že by se pak dost nespěchalo na zavedení školného, přesněji odloženého školného. Není ale vyloučeno, že v tom vymezování mohou hrát roli i osobní nebo politické sympatie a antipatie. Mimochodem, tato forma poplatků je běžná například v sousedním Německu. A u nás se platí roční poplatek v rozmezí 2500 až 5000 korun už léta na vyšších odborných školách. I na veřejných. Ze zákona.

Skutečnost, že škola peníze potřebuje, je zřejmá i z nedávného prohlášení děkana Fakulty sociálních věd UK Jakuba Končelíka, že miní rozšiřovat mezinárodní studijní programy, za které cizí studenti platí 74 000 korun ročně. Důvod? Fakulta prý nechce být závislá pouze na státní politice, která se neustále mění. V letech 2004 až 2005 dostávala od státu 15 tisíc korun na jednoho studenta a rok, letos to je už jen 11 tisíc korun. To skoro vypadá, že stát výrazně snižuje dotace do školství. Jenže pravda je trochu jiná. V době, kdy dostávala patnáct tisíc, měla těch studentů oproti dnešku přibližně polovinu. A tak je to i s ostatními školami. Počty studentů neustále stoupají, ufinancovat to už skoro nelze a je třeba hledat alternativní možnosti včetně plateb od studentů. To zápisné by mohlo být docela nenásilným počinem.

Taky jsme se dozvěděli, že naši středoškoláci vybuchli v generální zkoušce na maturitu z matematiky. Schválně jsme se s kolegy na pár příkladů z té méně náročné verze dívali. Taky nám to moc nešlo. Problém ale nebyl v tom, že by nám chybělo matematické myšlení. Všichni jsme maturovali z tohoto předmětu za jedna. Problém byl, že jsme už zapoměli co je tangens a cotangens a jak se zachází s logaritmy. Tak mně napadlo, jestli je rozumné dávat do základní, tedy lehčí verze zkoušky věci, které člověk za pár let stejně zapomene. Na druhou stranu může mít pravdu i kolegyně, která říká, že to, co běžný člověk potřebuje pořad, má znát už ze základní školy. Střední má chtít víc.